

Externe Competitie 2025-2026

Venlo 1 klein – Voerendaal 1

Door: Nico van der Hoogt

De Kop (2)

Zit er weer op. Dat zit (zat) zo. De trouwe lezers van mijn wedstrijdbeschouwingen weten nog van de ultieme horror van de ontmoeting met Voerendaal 2 uit de vorige ronde. Er rolden Venlose koppen met $4\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$! Ons team heeft evenwel dat regeneratieve herstelvermogen dat men ook wel bij sommige reptielen, zoals een hagedis, aantreft. Het betreft hier het volgende fenomeen: een hagedis kan zijn staart afwerpen (autotomie) om aan een roofdier te ontsnappen. De staart blijft dan bewegen om de aanvaller af te leiden, waardoor de hagedis kan vluchten. De hagedis verliest hierdoor wel een kostbaar onderdeel. Het duurt even voordat de staart weer (gedeeltelijk) terug is gegroeid. Dat ging dus qua kop bij het kleine Venlo1 erg snel. Want ik heb u goed nieuws te melden, en wel onze sportieve revanche op de eerste ploeg van die vereniging, Voerendaal. In gesprekken achteraf bleek achter die formatie

voornamelijk oud gedienden van de voormalige schaakvereniging van weleer uit Brunssum schuil te gaan. Brunssumer bloed als bindende factor. Voordat ik overga naar de gebruikelijke toelichting middels spelfragmenten, opmerkelijke wendingen, blunders en andere relevante beschouwingen omtrent de zes potten die die dag op het schaakvuur werden gezet, eerst even een minder fraaie vondst qua hagedis die ik deed op de Groote Heide in Venlo, zomer 2024.

Het betrof een vrouwtjes zandhagedis. Zwaargewond. Hier hielp zelfs geen autotomie meer aan... Snik...

De weg naar de overwinning

Omdat Olaf die dag helaas zijn forfait moest geven, was vervanging nodig. En die werd – dank – gevonden bij Henk, die zijn externe schaaksabbatical onderbrak om ons uit de brand te helpen. Hij trof naar eigen zeggen op een in de tijden van Olim, *Angstgegener*, Hans. En die maakte het Henk inderdaad bepaald niet gemakkelijk.

Bord 1

Wit: Hans Dam (2073)

Zwart: Henk van Gool (2160)

Het spel wordt door Henk in de verf gezet middels de, wat passieve, Oud-Indische verdediging.¹ Enigszins bezorgd, kijk ik dan ook naar de positie na:

20...Pb3-d4 Kijkt u even mee?

De voor de hand liggende, verleidelijke pionwinst na het gespeelde **21.Lxd4 exd4 22.Dxd4 Lg7 23.Dd3 h5** levert lid van verdienste Henk, prima compensatie op. Problematischer voor zwart ware geweest: 21.f4! Lg7 22.c5 met sterke aanval. Maar goed, boer is boer, en ze speelden verder. En even later keert het tij zelfs na **25.Ld1-c2 (?) Pe5 26.De2 cxd5 27.cxd5 Dc3** Voor uw plezier: beeld!

Waarna Henk de touwtjes stevig in handen neemt. Zo strak dat er na **35.Ta1 Ta-c3** het volgende beeld oprijst:

U ziet het nu zelf, groot zwart overwicht via de c-lijn en die loeisterke raadsheer op h6! Kan Hans zich nog uit die geknoopte strop redden? Hij probeerde het uiteraard wel. Weer volgden er nieuwe zetten. Echter na **39...Pe5-f3+** deelt de Venlonaar de genadeklap uit. Voor uw comfort wederom een diagram:

¹ Vanwege de privacy regels houd ik me hierover verder op de vlakte. Een klacht is immers snel ingediend!

De rest laat zich raden. Voor wie pas schaakt, zó: **39.Kg2 Pd4 40.Txd4 Dxd4 41.Le8 Tc7 42.Ta8 Te7 43.La4 Txe4**
Even zelf schaken mensen! Hersenwerk houdt langer fit...
Dank aan Henk. Even ter ontspanning:

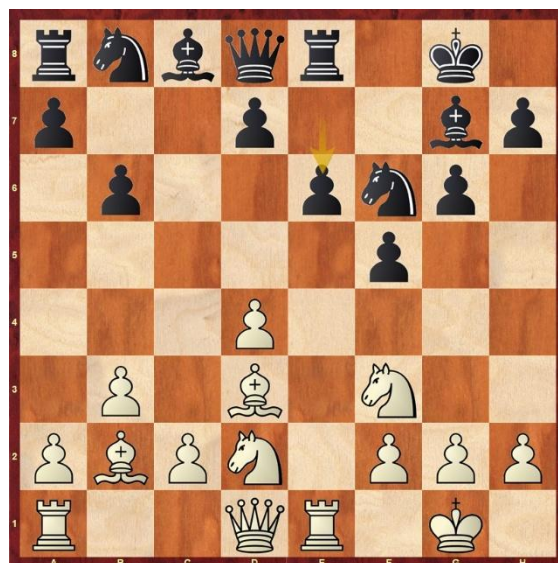

“D'r zijn d'r, die zeggen dat schaken leuk is...”²

Volgt mijn droeve plicht u te berichten van de enige Venlose nederlaag die dag. Slachtoffer werd de – na vele jaren – teruggekeerde versterking Danny. Dat ging als volgt:

Bord 4
Wit: Danny Boskemper (1862)
Zwart: Ger Schaffhausen (1986)

Hun beider pot werd middels de wat in onbruik geraakte Hollandse opening, 1.d4-f5, vormgegeven. Gesproken kennelijk met een speciaal accent, want mijn database kan reeds na 5 zetten geen voorgangers meer vinden! Veel eigen werk dus, een pluim voor beiden. Goed, werpen we een eerste blik op beider opstelling na **10...e6**

Plan voor wit a.u.b.! Ach, natuurlijk, u heeft waarschijnlijk allang in de smiezen. Er liggen aanvalskansen voor wit op de damevleugel. Aangewezen zetten: c4, b4, a3, Tc1. Danny zag het anders via: **11.Pc4**. Er werd, het zal u niet verbazen, doorgespeeld. Nog niets aan het handje immers, houdt D. wel nog altijd het initiatief. Levert dat gaandeweg weer in, maar krijgt na **22...g5 (?)** een nieuwe kans. Ik breng het voor u weer in beeld.

² Hierover had ik onlangs een hoog oplopende discussie met enige medeclubleden. Mijn stelling

was, dat ‘leuk’ en ‘schaken’ zich verhouden als kalk en kaas. Sommigen bestreden dat! Wat dunkt u zelf?

Opnieuw die vraag: ziet u het zelf wel? Ja? Goed gezien: 23.Pcd4! bijv. ...Dd7 24.Pe6 en zwart moet welhaast de kwal geven met ...Txe6. Met **23.Lc1** deed onze man het kalmer aan... Verder: **23...Pe4** En weer gooi ik er nog maar een diagram tegenaan. In de tijden van papier moest ik daar altijd zuinigjes mee omspringen, want dat kostte geld. Maar in deze verlichte tijden van digitaliteit kan het niet op! Want opnieuw krijgt Danny een dot van een kans!

Niet voor de hand liggend, maar ijzersterk is hier de bom: 24.Txe4! Onder het motto: 'De ene kwal is de

andere niet', is dit offer van wit hier **vet** oké. Fritzke komt met: 24...fxe4 25.Pd2 Lc8 26.Pxe4 Lf5 27.Ld3 met groot wit voordeel. Echter, ook Danny's **24.Pe3** is dik in orde. **24...Pc3 25.Pxf5 Df6 26.Dc2 Pxa2 27.Pxg7 Kxg7 28.Dxa2** met prima wit spel. Helaas was even later zetduiveltje actief na **31.g3?**

31...Lxh3 en het voordeel ging naar Ger. Vandaar ging het bergaf en werd na 43 zetten de slotstelling bereikt. Die spreekt voor zich. Toch (?) 0-1

We spoelen deze kater weg met de pot van Robert.

Bord 5

Wit: Theo Pluijmen (1852)

Zwart: Robert Meilink (1824)

Een tijdje gaat hier de strijd kalm van start via – dictum (oneerbiedig) Fritz – ongebruikelijke varianten. De betweter! Dan krijgt Robert een mooie kans op fors voordeel na Theo's **12.Pe2-d4 (?)** In beeld gebracht:

Neemt u gerust even de tijd. Oefening baart kunst, uw Elo knapt er van op! Klaar? Weer knap van u! ³ Voor alle zekerheid: 12...Lxd3! 13.cxd3 Dxd4!! Ja zo'n schijn dame-offer zie je niet elke dag. 14.exd4 Pxf3+ 15.Ke2 Pxd2 16.Kxd2 en met een pion minder en een geïsoleerde dubbelboer, ziet wits toekomst er beroerd uit. Tot mijn verrassing zag de tacticus Robert dat over het hoofd en vervolgde met **12...Pe7**. R. bleef wel beter staan, zeker toen hij even later ook nog de witte g pion mocht opsnoepen.

Na **16.f4(?) Pxd4**

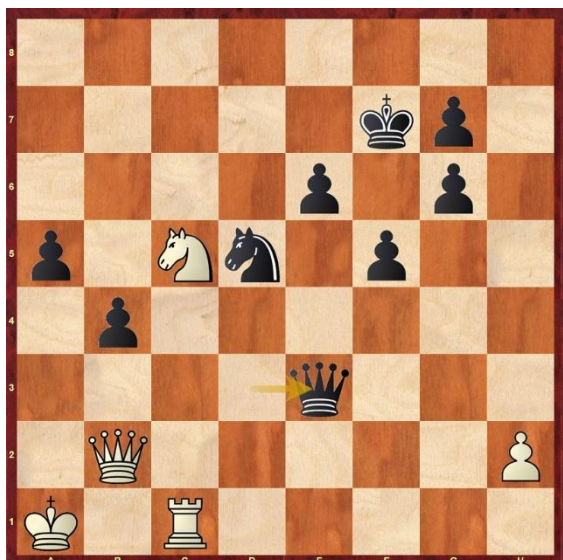

Dat grote voordeel wordt door Robert allengs vakkundig uitgebouwd. Naar Fritz-waarden van +7 en meer! Maar R. betoont zich een mens van vlees & bloed, want speelt op zet **30...Df4-a4??**

En levert na **31.bxa3** de toren en alle voordeel weer in! Een volle toren tegen vijf pionnen! De rest integraal: **...Dxa3 32.Pxe3 Pxe3 33.Pf1 Pd5 34.Db2 Dd3+ 35.Ka1 Kf7 36.Pd2 a5 37.Pb3 b4 38.Pc5 De3** Theo was goeddeels uit de puree maar wel in tijdnood. Aanschouw de volgende stelling.

³ Neemt u vandaag gerust een extra glaasje!

Nu: **39.Dc2** , vraagtekens schieten tekort. Want 1 zet later streek Theo de vlag. Zie u ook waarom?

0-1 Pffffff... Korte pauze nu met:

Heeft Bello je mat gezet, Berend? Dat doet ie anders nooit!

Een enerverende pot! En dat gaat ook op voor Bas' partij tegen Ruud. Riemen vast, mensen!

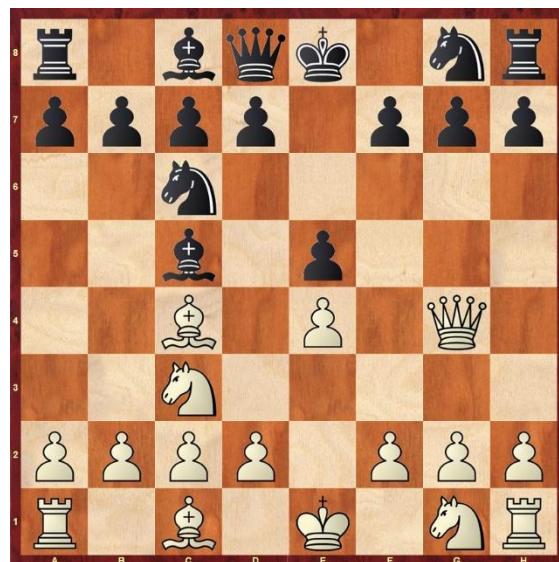
Bord 3

Wit: Ruud Lemmers (2007)

Zwart: Bas van der Grinten (1948)

In een doorgaans wat belegen Weense opening, dreigt er toch al vlot "*Wiener Blut*" te vloeien. En nu even lak aan de privacy, die opening openbaar.

1.e4 e5 2.Pc3 Pc6 3.Lc4 Lc5 4.Dg4 de inleiding naar wilde verwickelingen.

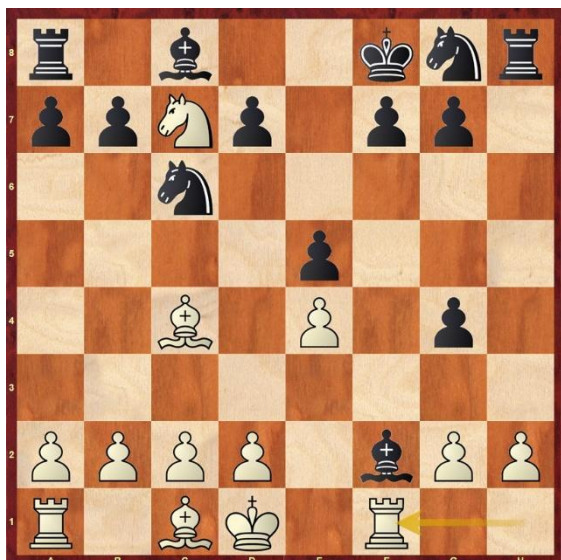

Mijn theorie-boek uit 1982⁴ meldt in deze variant het volgende:

"...so hat Weiß den energischen Zug 4.Dg4 zur Verfügung. Darauf müßte am besten 4...g6 geschehen. (schlecht wäre 4...Df6 5.Sd5! D:f2+ 6.Kd1 Kf8 7.Sh3 Dd4 8.d3 weil sich die schwarze Dame in ernster Gefahr befindet, - Mieses-Tschigorin, Ostende 1906).

Aber Bas weiß eh... Maar Bas weet deze analyse achter het bord grotendeels te ontkrachten, want speelt: 7...h5 (!) die hadden Suetin cum suis indertijd over het hoofd gezien. Ruud vertelde me aan de bar dat hij de zaak tot ongeveer zo ver wel kende, maar zal hier toch op Terra Incognita zijn gekomen. Hier raakt hij als eerste het spoor enigszins bijster na: 8.Pxf2 hxg4 9.Pxc7 (?) B. reageert optimaal: 9...Lxf2! 10.Tf1 tijd voor een dia:

⁴ Bron: Alexei Suetin e.a. "Russisch bis Königsgambiet", Sportverlag Berlin 1982.

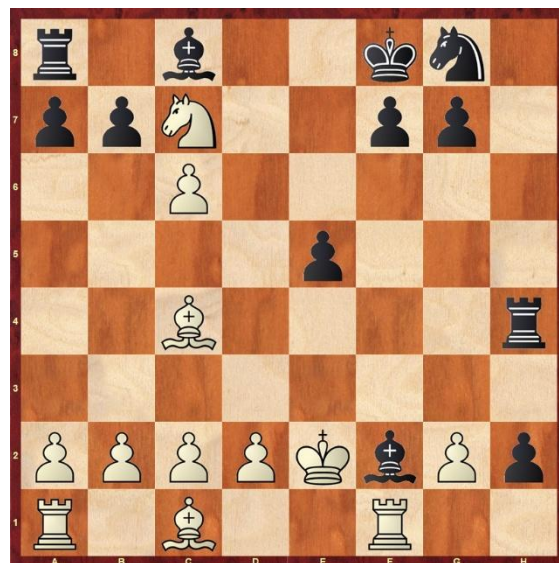

Het bord lijkt inmiddels wel een mijnenveld waarin men geblinddoekt zijn weg tracht te zoeken. Fritz geeft nu een hele fraaie variant prijs: 10...Txb2!! 11.Txf2 Pf6 12.Pxa8 g3 13.Tf1 d5 14.Le2 Pxe4 15.d3 Pf2+ 16.Ke1Pd4 en dit verdient een heus *analysediagram*:

Met een woeste aanval op de witte veste. Ook 10...Pf6 zou zo'n kant uit zijn gegaan. Bas liet dit aan zich voorbijgaan met 10...d5 korte tijd komt de pot in wat kalmer water. Kort. Want na 13...Th8-h4 ? maakt Bas op zijn beurt een forse uitglijder. (Aangewezen was 13...h1D

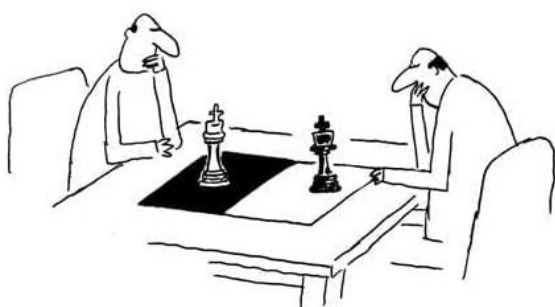
14.Txb1 Txb1 15.Kxf2 Tb8 en het staat weer in équilibre)

Wederom mijn retorische vraag aan de attente lezers: “Ziet u het?” Zo niet; het eenvoudigst was nu: 14.b3! Pf6 15.Kxf2 Tb8 16.Lb2 met zwart stuktekort. Ruud op zijn beurt laat dit liggen met 14.g3 (?) en plots staat onze secretaris weer huizenhoog op winst: 14...Txc4 15.Kxf2 Tb8 (?) Txc6!! 16.Pd5 (?) - b3! redt de meubelen! Txc2 zwarts zege is een kwestie van tijd. Maar het wildwest schaak had veel bedenktijd geëist en Bas nam – ook vanwege teamschaak overweging – genoegen met een vredespijp na 24.g4 Slotbeeld:

$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$, en Ruud kwam er met een donkerblauw oog van af.
Ja, competitieschaak, niet voor watjes!
Anders krijg je dit:

Veel overzichtelijker zo, toch, Sjarel ?

Snel door maar naar:

Bord 6

Wit: John de Laat (1805)

Zwart: Ron Dohmen (1597)

Gelukkig zorgde hier het Colle systeem voor een rustiger pot. Zacht pruttelend op het schaakvuurtje gebeurde er geruime tijd niets noemenswaardigs. Totdat ook hier het vermaledijde zetduiveltje op zet 23 roet in Rons schaakmaaltje dondert...

Donder en bliksem stelling na **23...Tc8-c7?**

En na **24.exf6** duurde het nog 10 zetten eer Ron de ongelijke strijd staakte.

Resteert nog de laatste pot van de dag.
Die van mezelf.

Bord 2

Wit: Nico van der Hoogt (1896)

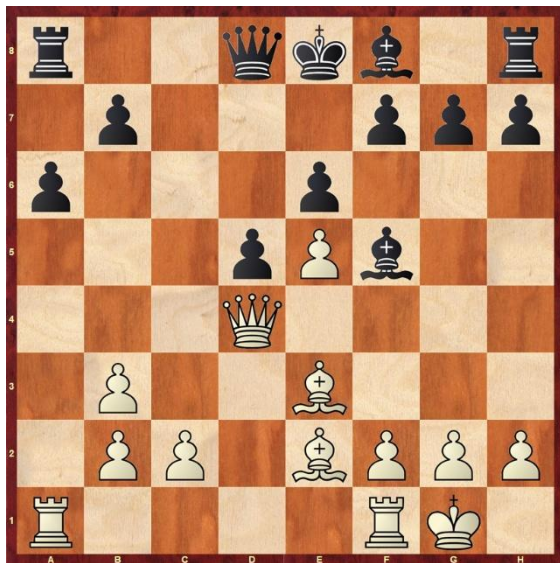
Zwart: Sander Bachaus (2021)

Ons onderonsje bleek later opgetrokken uit een redelijk speelbare variant van de doorgeschoven Caro Kann à la Short. **1.e4 c6 2.d4 d5 3.e5 Lf5 4.Pf3 e6 5.Le2 Pe7 6.Pd2 c5 7.dxc5 Pec6 8.Pb3 Pd7 0-0** en zo verder. (Nog) niets aan het handje. Het eerste opmerkelijk spelmoment zien we na **13.Dd1xd4** (sloeg daar een paard). Maar vooraf een kort, Intermezzo.

Vorig seizoen mocht ik al eens tegen Sander aantreden. Met zwart. Velen (?) van u zullen zich dat nog wel kunnen herinneren. Op een gegeven ogenblik lanceerde ik bewust een listige lokzet. Cryptisch door mij betiteld als: niet de sterkste zet, maar wel de beste. Sander beet voluit in de giftige paradijsappel en ging vervolgens mat in twee. Een tijd

lang heb ik me daar niet echt senang over gevoeld. Is zoiets wel schaken? Moreel verwerpelijk? En, wat zou Victor – de Verschrikkelijke - Kortsjnoi ('bah, u speelt met trucjes, meneer!') daarvan hebben gevonden? Gelukkig verzekerde Sander me later, dat hij het toch wel kon waarderen. Gelukkig maar.

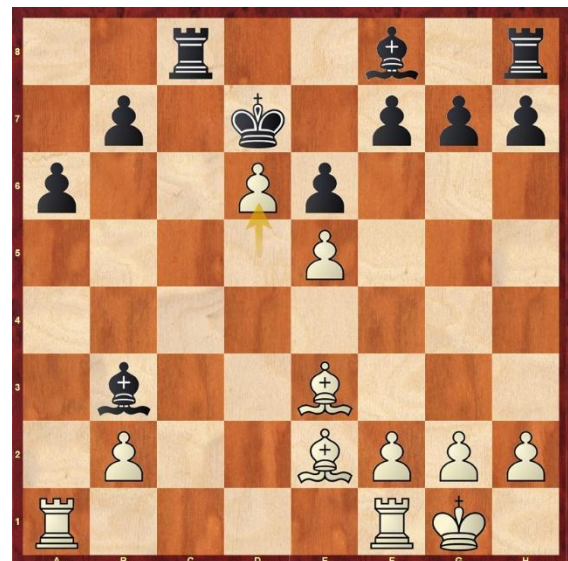
En weer bracht ik dus opnieuw een verleidingsmotief te borde.

Want hangt daar niet een pionnetje op c2? Beetje flauw natuurlijk, want dan is 14.Da4+ dodelijk. Sander toonde zich met 13...Tc8 een gewaarschuwd man. Die na dameruil 14.Da4+ Dd7 15.Dxd7 Kxd7 16.c4 Lc2 ? plots op pionjacht gaat. Toch wellicht een ietsie pietsie verleid? Beeld!

Daar wist ik – ahem – wel raad mee! 17.cxd5 Lxb3 18.d6 met een gedroomde stelling; een gedekte vrijpion op d6 en een afgesloten raadsheer op f8. Kat in het bakkie toch?

Dat bleek nog heel wat voeten in dat bakkie te hebben... Want langzamerhand wist ik het grote voordeel weer teniet te doen. De volgende grote kans dient zich aan na 27...f6 , een desperado,

Hier zat de psychologie me in de weg, namelijk het koste wat het kost vasthouden aan die gekoesterde d6 pion. daarbij was het zo eenvoudig: 28.exf6 Lf8 29.Kh3! en die gaat zijn eigen vleugel afgrazen! Niet gezien. Geen nood, ook het gespeelde **28.f4** is nog ok. Mijn vervolg was echter suboptimaal. En wanneer ik dan ook nog op zet 33 de torens ruil, blijkt mijn eens zo sterke d-pion van weinig waarde meer... Stelling na **33.Ta1-f1 Tf8xf1 34.Kxf1**

Het witte voordeel is geheel verdampt naar een 0,01 waardering. En na 5 uur spelen – velen zaten toen thuis reeds aan

de warme prak – werd na 57 zetten de vrede getekend. Ach, ik gunde het Sander van harte.

Daarmee was onze 4-2 zege in beton gegoten en konden er opgelucht de eerste matchpunten worden geboekt. Hoera!

En zij schaakten tot zij een ons wogen...

W.g. Nico, november 2025

N.B. Deze tekst is zorgvuldig samengesteld zonder gebruik van A.I. zoals Chat GPT. Ook Nengels, niet ter zake doende zaken en spelfouten zijn consequent vermeden.